



EL MEU PETIT AMOR

El meu petit amor és fet de primavera de flors i melodies misteris irresolts de mots de cada dia de besos com un pa i uns ulls d'oliva negra.

El meu petit amor m'abraça des de l'alba pren totes les paraules les guarda i me les torna la parra, la llimera la casa i el carrer cançons d'anar fent vida.

El meu petit amor somriu cada matí i jo li faig cançons a l'illa del tresor ballem entre pirates la dansa d'un temps nou el temps de l'alegria.

Vaixell de vela blanca navega cap al sud les dones marineres saluden des de lluny la lluna ens acompanya quan és de dia i tot viatges en pijama.

El meu petit amor em porta de la mà a l'arbre del descans i vivim mil aventures volem, volem amunt i estimant-nos estimem la vida de cada dia.

(Lleta i música: Rafa Xambó)



CANÇÓ DE BRESSOL

Lluneta la non-non, Amb caputxeta blanca. Hi ha una finestra als núvols que si s'obre no es tanca, si no ve la soneta amb ventallet molt fi. Pestanyeta de seda, lluneta de coixí.

(Lleta: Maria-Mercè Marçal / Música: Rafa Xambó)

TEMPESTES

Hi ha dones que caminen amb els ulls plens d'una llum tan blanca.

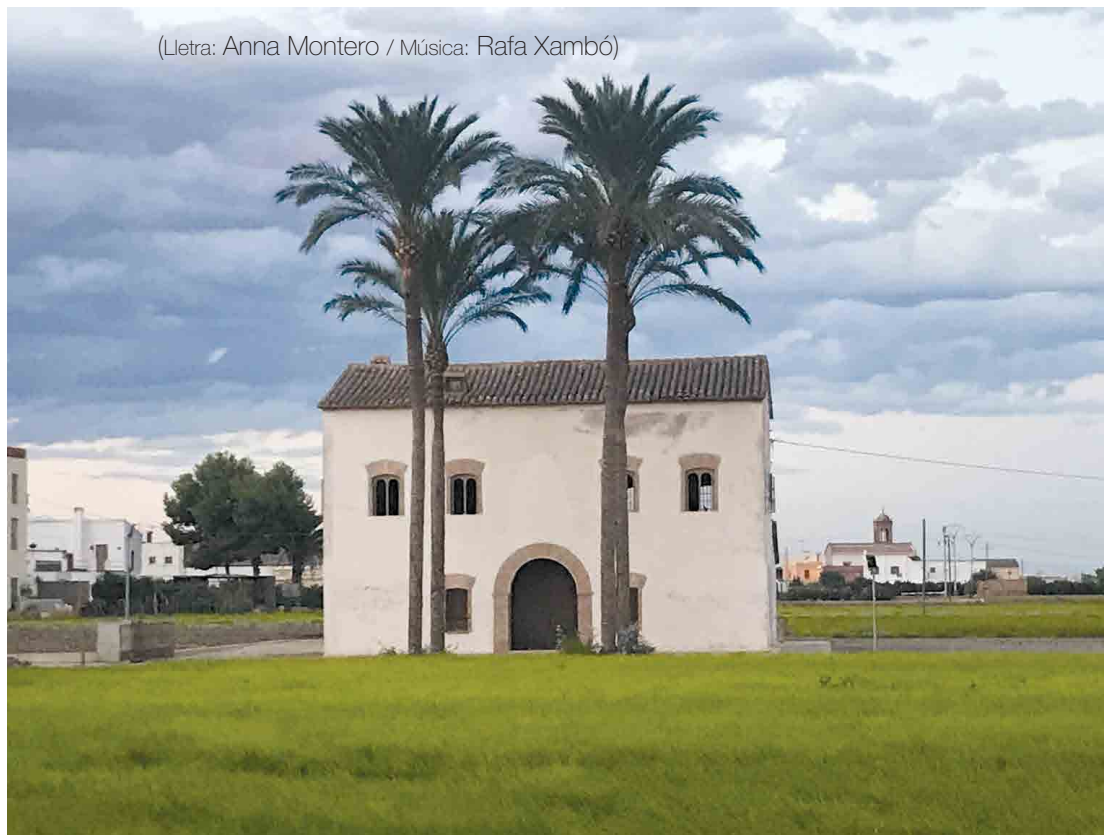
Hi ha dones que cauen i s'enfonsen i brollen una vegada i mil vegades de la soca tallada.

Jo cerque encara i sempre el camí, els camins o plenilunis a la vora de la plenitud. Jo soc encara i soc com mai, o com sempre, sempre a la vora o a l'aguait de la paraula o de l'enllà.

A les palpentos, a fosques, a les escoltes d'un so de passes sobre la terra antiga, o d'una aigua viva entre les roques.

Hi ha dones amb els ulls plens d'una llum tan blanca.

(Lleta: Anna Montero / Música: Rafa Xambó)



TRIST I SOL

Trist i sol en la finestra són temps estranys lluny de tu. Solitari m'interrogue si tu encara estàs per mi.

Cada dia trist i sol ací, cada nit un pas perdut. Potser estàs pensant en mi, estimada, mentre creues l'oceà.

Trist i sol en la finestra estàtic mire mar endins. I solitari m'interrogue si tu encara estàs per mi.

Trobaràs potser un altre amor en algun lloc terres enllà. Trist i sol ací em pregunte si la nostra nau trobarà port.

Els vaixells suporten l'oceà i els avions travessen cels irats. Trist i sol recorde encara que t'estimo fins morir.

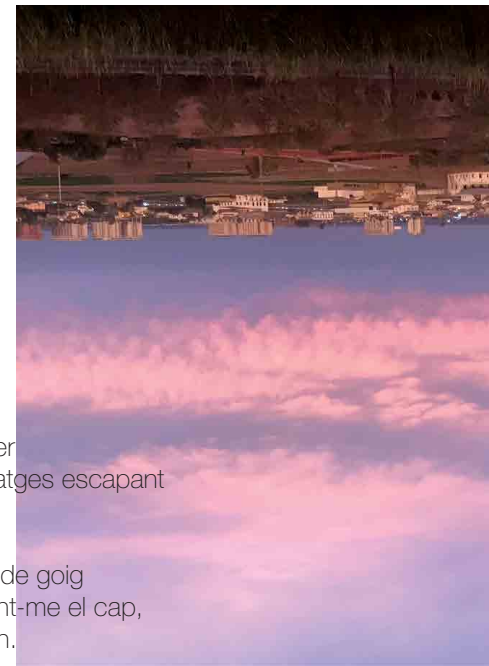
(Lleta: Woody Guthrie / Música: Jeff Tweedy. Traducció i adaptació: R. Xambó)



PRELUDIS

Fum del desig del temps, el guany es fon en el record; el que perds se't tatua a foc i no marxa mai més. Cap mentida consol sura al fons d'antics xantatges; els bons propòsits naufraguen les idees van de dol. Però el color de l'alegria també parla de tots: etern i harmoniós. La felicitat pot ser un riu sonant mentre t'adorms.

(Lleta: Txema Martínez / Música: Rafa Xambó)



UNIVERS

Van sortir els mots com un plugim etern dins d'un got de paper i es llancen com salvatges escapant creuant tot l'univers.

Gorgs de pena ones de goig que van passant obrint-me el cap, m'agafen, m'acaronen. *Jai Guru Deva, Om.* Res no canviarà el meu món.

Veig llums que es van trencant i ballen davant meu com un milió d'espills, em criden insistents creuant tot l'univers.

Penses sinuoses, vents inquietos a dintre d'un caixó, cauen encegats mentre fan camí creuant tot l'univers. *Jai Guru Deva, Om.* Res no canviarà el meu món.

Sons de riure, tons de vida, van obrint-me les oïdes, m'encoratgen i em conviden.

Amor etern es va estenent, m'envolta i llueix com un milió de sols, em crida insistent creuant tot l'univers. *Jai Guru Deva, Om.* Res no canviarà el meu món.

(Lennon-McCartney. Traducció i adaptació: Rafa Xambó)

HIROSHIMA

Jo vinc i em plante a cada porta Ningú m'escolta el prec silent Jo truque i ningú no em veu Perquè sóc mort, perquè sóc mort

Només set anys feia en morir Fa molt de temps a Hiroshima Ara en tinc set com aquell dia Perquè els nens morts no creixen més

Un vent de foc em cremà tot Fosc als ulls, ceguesa als ulls La mort em féu un munt de pols I es va escampar arreu pel vent

No em calen fruits, no em cal arròs Ni caramels ni un tros de pa Jo no demane res per mi Perquè sóc mort, perquè sóc mort

Només demane per la pau Llitem avui, llitem avui Perquè els xiquets del món sencer Puguem pujar, riure i jugar.

(Lleta: Nâzım Hikmet / Música: Pete Seeger. Traducció i adaptació: Rafa Xambó)

INDESINENTER

Nosaltres sabíem
d'un únic senyor
i vèiem com
esdevenia
gos.

Envilit pel ventre,
per l'afalac al ventre,
per la por,
s'ajup sota el fuet
amb foll oblit
de la raó
que té.

Amat, menjat
de plagues,
sense parar llepava
l'aspra mà
que l'ha fermat
des de tant temps
al fang.

Li hauria estat
senzill de fer
del seu silenci mur
impenetrable, altíssim:
va triar
la gran vergonya mansa
dels lladrucs.

Mai no hem pogut,
però, desesperar
del vell vençut
i elevem en la nit
un cant a crits,
car les paraules vessen
de sentit.
L'aigua, la terra,
l'aire, el foc
són seus,
si s'arrisca d'un cop
a ser qui és.

Caldrà que digui
de seguida prou,
que vulgui ara
caminar de nou,
alçat, sense repòs,
per sempre més
home salvat en poble
contra el vent.
Salvat en poble,
ja l'amo de tot
no gos mesell,
sinó l'únic senyor.

Mai no hem pogut,
però, desesperar
del vell vençut.
Mai no hem pogut,
però, desesperar
del vell vençut.

(Lletra: Salvador Espriu
/ Música: Raimon)

NOVA CANÇÓ DE SUBURBI

M'estimo l'horta que es defensa
contra el grapeig de la ciutat,
quan la desfan i va refent-se
des de l'arrel fins al combat.

I així l'arada que treu l'urpa
contra el buçó bru del quitrà,
que irromp, estralla, empeny i usurpa
els solcs més fèrtils de demà.

Deler d'olor de gallinassa
que torba els angles del meu pit
i em pren la mida i em cuirassa
davant d'un fum urbà i podrit.

I el llaurador que no claudica,
pronòstic pobre, ofici vell,
que se sent viu, de mica en mica,
a cops de braç i de rastell.

Valgui l'esforç de la gent bona
que de la terra fa el seu feu,
de l'estri noble que assaona
tossudament el seu conreu!

D'aquesta gent que no dorm gaire
per guarir amb esma els seus plançons
mentre es fa vella i deixa en l'aire
d'altres quefers d'uns altres mons.

M'estimo l'horta avalotada
que s'atrinxera amb punys en alt,
davant d'un segle que degrada
amb flegmes àrides d'asfalt.

(Lletra: Manel Marí / Música: Toti Soler)



HOMENATGE A TERESA

Com un record d'infantesa
sempre recordaré
a la Teresa,
ballant el vals.

Potser fos l'últim fet
amb algú que estimés
abans que un bombardeig
la tornés boja.

Tots els xiquets la seguïem
i en un solar apartat
ens instruïem al seu voltant.

Mig descabellonada
ens mostrava les cuixes
i ens donava lliçons
d'anatomia.

Ella ens va dir d'on veníem.
I que els reis de l'Orient
no existien.
Ni llops ni esperits.

Ens parlava de l'amor
com la cosa més bonica
i preciosa. Sense pecat.

Ens ensenyà a ballar
a cantar i a estimar.
D'això ella era
la que més sabia.
Amb una floreta al seu cap
i un mocador negre al coll
i falces llargues
i un cigarret.

Vas ser la riota dels grans,
i la mestra més volguda
dels infants.

Ara de gran comprenc
tot el que per tu sent
i et llence un homenatge
als quatre vents.

Com un record d'infantesa
sempre et recordaré a tu,
Teresa, ballant el vals.

(Lletra i música: Ovidi Montllor)

DINERS DE SANG

Germanes ferides
per tanta mort absurda i tant de mur,
Somnis de terror.

Pantalles que llancen
els ganivets botxins de la tendresa
i esborren records.

Són els germans d'Armènia i Kurdistan,
els guerrillers de selves del Carib,
els africans que s'estavellen contra els murs,
i a Palestina plouen les bombes sense fi.

Ja n'hi ha prou de viure així.

Les Torres Bessones
exploten cada dia lluny
per tot el món.

Fronteres de l'odi,
confins tancats amb pany i clau de foc,
paisos presó.

Els refugiats corren fugint del foc,
mentre el napalm nega els seus camps de blat.
Els europeus han oblidat el seu passat.
Oh, món meu! No sé perquè tant de dolor.

No sé perquè és així.
On és el blau?
I on és el nostre amor?

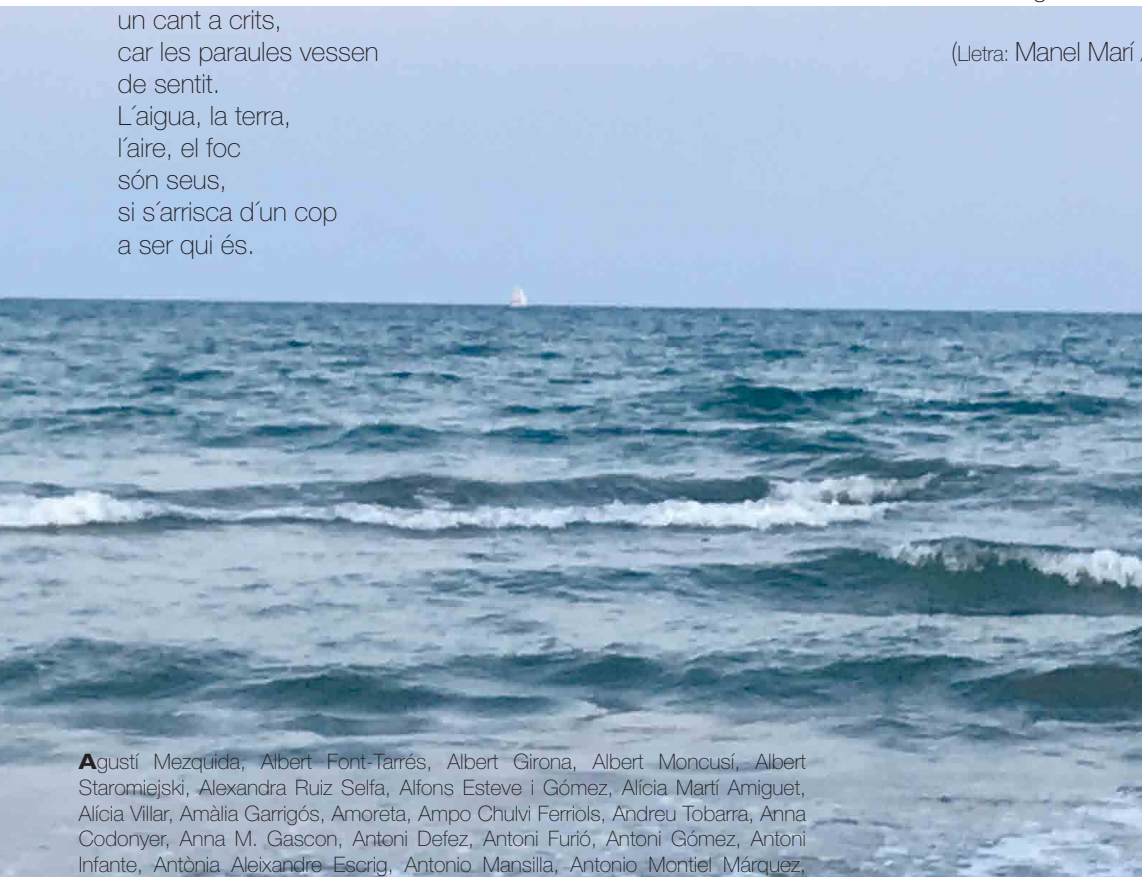
Diners de sang
Diners de fam
Diners de plom, de mort i plors
Diners dels blancs
Diners del Nord
dels que no en tenen mai prou

Tu tens un mur
Jo tinc un mur
Tenim un mur
Per què no ho fem?

Tombem els murs
i alcem estels
i alcem el món que duem al cor.

Que Babel siga una festa de les llengües.
La bellesa i la saviesa fonts de vida.
A la vora de les hortes insubmises,
dels bancals de la muntanya,
les corbelles revoltades
en el temps de les cireres,
els records de Germania,
la Comuna de París
i les places sempre en maig.

(Lletra: Rafa Xambó / Música: Joan Palomares)



Agustí Mezquida, Albert Font-Tarrés, Albert Girona, Albert Moncusí, Albert Staromicijski, Alexandra Ruiz Sella, Alfons Esteve i Gómez, Alicia Martí Amiguet, Alicia Villar, Amàlia Garrigós, Amoreta, Ampo Chulvi Ferris, Andreu Tobarra, Anna Codonyer, Anna M. Gascon, Antoni Defez, Antoni Furió, Antoni Gómez, Antoni Infante, Antònia Aleixandre Escrig, Antonio Mansilla, Antonio Montiel Márquez, Antonio Santos, Arnau Alonso i Santos, Artur Aparici Castillo, **B**eatriu Cardona i Prats, Benito Sieber, **C**arles, Carles Amal, Carles Batalla, Carles i Marc Barranco, Carles Miralles, Carles Simó, Carmen Montalba, Carmen Sahuquillo, Casal Popular d'Atzeneta del Maestrat, Cesar Arranz, **D**ani Flors, David Moniato, Delia Garcia, Diego Gómez, Domènec Bargalló, **E**dicions La Veu del País Valencià, Eduard Ramírez, Elena Riera, Emili Gascó, Emili Payà, Emili Plera, Emília Rovira Alegre, Emma G Nicolau, Empar Aguado i Bloise, Enric Bou, Enric Lluch, Enric Marco, Enric Marín Otto, Enric Pinyol, Enric Valero, Enric Xicoy, Ernest Estomell, ESH, Eugeni Alemany, Eva Llorenç Celades, **F**abiola Serra, Família Arizpe-i-Grau, Fernando Conde, Fernando Diaz Orueta, Ferran Bargaues Estellés, Ferran Sanz Torrejon, Francesc Bayarri, Francesc Collado Soler-Belda, Francesc Felipe, Francesc Gascó, Francesc Martínez Gallego, Frechina, **G**il Manuel Hernández, Giuseppe Grezzi, **H**erois Contym, Huno, **I**gnasi Duart, Isabel, Isabel Donet i Sánchez, Isidor Marí, Jaume Martínez Bonafé, Jaume Pérez-Montaner, Jesús M. Timoneda i Timoneda, **J**esus Magarri, Joana Marí Llorenç, Joan Baldoví Roda, Joan Garí, Joan Josep Gregori Berenguer, Joan Josep Isem, Joan Manel Txerc, Joan Sanchis i Muñoz, Joangre Maria i Femenia, Jordi Bertran Luengo, Jordi Borràs, Jordi Castells, Jordi Fortuny i Batalla, Jordi Giner, Jordi Sebastià, Jose Ignacio Pastor, José Manuel Rodríguez Victoriano, Josep Alemany, Josep Amilcar Albert Sabater, Josep Chambó, Josep Cortés i Roig, Josep Dimas Montiel i Ferrer, Josep Forcadell, Josep Gavaldà, Josep Lluís Peris Gómez, Josep Lluís Segura, Josep M. Font, Josep Maria Zapater Mestre, Josep Micó Conejero, Josep Nadal, Josep Pérez Soriano, Juan Pecourt, Juanjo, Juli Esteve, **K**arla Fos, **L**lorenç Rubio i Giménez, Lluís Fontelles i Beltran, Lluís Planes, Lluís Roda, Lluís Cifre, Lucas Tellano, **M**. Josep Canet, Maite Torrent, Manel Delgado Sanchis, Manel Rodríguez-Castelló, Manolo Camarasa, Manolo Gil, Manuel Miralles, Manuel Molins, Maria Fullana, Maria Josep Cortés Torregrosa, Maria Josep Escrivà, Maria P., Mariajo, Maribel Crespo, Marina Requena-i-Mora, Marta Garcia Marí, Maties Segura Sabater, Miquel Joan, Miquel Real, Montse Bernàcer, **N**atxo Pròsper, Nelo Juste, Núria Cadenes, **O**ctavi Monsonis, Orifus, Óscar Vázquez, **P**aco Mesquita, Paco Sanz Sanz, Paco Simó, Paco Torres, Pasqual Requena, Pau Alabajos, Pau Benavent, Pau Sanchis, Pau Soler, PauK, Pepiu, Pere Pena, **Q**uico, **R**afael Castelló, Rake Signes, Ramir Calvo i Cubedo, Ramon Guillem, Ramon Llopis, Reyes Matamales Arribas, Ricard Chulià, Rosa de les Neus Marco-Palau, **S**ahera, Salvador Alsius, Salvador Sanchis, Salvador Vendrell, Samuel Vázquez, Sandra Obiol Francés, Silvestre Vilaplana i Barnés, Sime Jordan, **T**eresa Llabata, Teresa Quesada Arias, Tomàs de los Santos, Tona Català, Toni Cabo, Toni Cucarella, Toni Montesinos, **U**lises, **V**alenti Figueres, Vicent Mifsud, Vicent Cerdà, Vicent Coll, Vicent Font, Vicent Moreno i Baixauli, Vicent Sarxis, Vicent Tamarit, Vicent Tronchoni, **X**avi Sarrià, Xavier Ginés, Xavier Marzal, Xavier Mas i Sempere, Xavier Rius, Xelo Chambó i Ximo Caffarena

G R À C I E S

LA DANSA D'UN TEMPS NOU

